

עלון הדית

קיבוץ גזית, עלון מספר 1304, 23.08.2013

”סוף זה תמיד התחלה של משהו אחר.

– טוב יותר?

– רע יותר?

– לא יודעת מה יותר.

משהו אחר.

כשהדרך נגמרת מתחיל איזה שביל,

כשהלילה נגמר אז הבוקר מתחיל,

כשנגמרת שעה, עוד שעה מגיעה,

רק בסוף הידיעה מתחילה השגיאה.

סוף זה תמיד התחלה של משהו אחר.

יש תמיד יום מחר לכל יום שעובר,

כל חלום משומש מחליפים באחר.

כשנגמרת שנה, עוד שנה מתחילה,

כל תשובה מתחילה רק בסוף שאלה...”

מילים: לאה נאור

חברים/חברות שלום,
חשוב לי להתייחס בקצרה לאופן שבו אני נוטה לעבוד ולהתייחס לדברים המגיעים לשולחני. לאחרונה מגיעות פניות רבות ושונות למזכירות. כל פנייה שמגיעה מקבלת התייחסות. לרוב ע"י ישיבה עם החבר/ה הפונה. המשרד שלי פתוח לכל חברי/ות הקיבוץ והתושבים/ות בכל נושא שעולה ובתנאי שנידון עם בעלי התפקידים לפני כן. תשובה ניתנת בהתאם לשני פרמטרים מרכזיים:

1. תקנונים/ נהלים בגזית.
2. שיקול דעתה של הנהלה/ הנהלה מצומצמת ובהתאמה לרוח הקיבוץ והמגבלה הכלכלית.

1. ברוכים הבאים לגזית -

אלון ואגי לובנפלד – ובנם נדב שהצטרפו אלינו במסגרת הצמיחה הדמוגרפית

2. קרנות השתלמות -

על פי מודל גזית מוגדר כי קרנות ההשתלמות הניתנות ע"י מקום העבודה שייכות 76% לקיבוץ ו- 24% לחבר. לאור העובדה כי הנושא לא טופל במשך תקופה ארוכה – קיימנו לאחרונה בנושא זה דיון בהנהלת הקהילה ובהנהלת הקיבוץ. הוחלט כי יש לפעול לפדיון הקרנות. לאור זאת נתחיל בחודשים הקרובים לקרוא לחברי הקיבוץ לחתום על קרנות ההשתלמות. עם פדיון הקרן יופקד בתקציבו של החבר החלק היחסי המגיע לו על פי מודל גזית.

3. עדכון מענף הבגד -

לאור הערכות מחדש בקומונה – הוחלט לצמצם את שעות קבלת הלקוחות בקומונה.
ימים ראשון – שישי – 8:00-13:00
ימים ראשון, שלישי, וחמישי – 17:00-19:00
שבת – 12:00-13:00

4. עדכונים נוספים:

כחלק מתהליך של טיפול באסבסט במערכת החינוך – הוחלפו בעזרת המדינה שני גגות בגנים גפן ורקפת. במועדון נכנסו לשימוש הכיסאות החדשים. באשר למתקנים עדיין אנו מקווים שעם סיום פרויקטים בגנים ותחילת השנה החדשה יתפנו הקבלנים להעביר לנו הצעות מחיר למתקנים.

5. מקרי אלימות בקיבוץ

לאחרונה היו בגזית מקרי אלימות. ברצוננו להדגיש כי הנהלות הקיבוץ מגנות כל אירוע אלימות פיזית או מילולית. לאירועים הללו השפעה משמעותית על מרקם החיים של הקהילה ויש להוקיע אותם.

בברכה,

עמרי סאאל - מנהל קהילה קיבוץ גזית (050-3435656)

איך עלון נולד? קצת כמו תינוק, זה מתחיל מבפנים ומתגלגל החוצה...
חשבתי על השיר הזה, לא מעט בימים שחלפו מאז יציאת העלון הראשון לאור.

במשך ימים ארוכים, הרגשנו קצת כמו אחרי לידה, אמהות גאות לילד חייכני ומוצלח.

החום הרב והפרגון שקיבלנו במדרכות ובמפגשים עם אנשים מכל הגילאים ובכל מקום, תיבת המייל של העלון, שהלכה והתמלאה במיילים מהקיבוץ, הארץ והעולם, היו כל כך מחזקים ומחממי לב!

אני מודה, שוב, לכל מי שביקר, פרגן, האיר והציע רעיון. אנחנו ממשיכות להתפתח ולנסות להשתפר.

ובעלון הפעם:

צירפנו אלינו למערכת את נטע צורף שעד עכשיו הייתה מאחורי הקלעים.

לצוות הכותבים הקבוע הצטרפה שילי גרוסמן (בתם של הלל ונעמי, שחיה כעת בניו יורק) שתתרום מהידע הקולינארי הרחב שלה בפינת מתכון לשבת.

למרות חופשת הקיץ יש שפע של דיווחים מבעלי תפקידים וועדות, וכמובן כתבות מקומיות וטורים קבועים. תודה לכולכם על שיתוף הפעולה והעמידה בלוחות הזמנים.

אני מאחלת לכל התלמידים החדשים והממשיכים, שנת לימודים מהנה ומעשירה, לילדים (ולהורים) שעולים שלב, קליטה קלה ושנה של גדילה והתפתחות,

ומאחר שהעלון הבא יצא בסוכות

**אני מאחלת לכולנו שנה טובה!
שנה של צמיחה, של בריאות אהבה ושלום**

קריאה מהנה ושבת שלום
כרמית רזיאל - מאיר

עלון גזית

עורכת: כרמית רזיאל מאיר

מערכת: תמר. קמינצ'יק, קרן. ל, אילנה.מק, נטע. צ

עיצוב גרפי: אילנה. מ.ק

מייל: alon.k.gazit@gmail.com

ת.ד. : 265

הוחלט: בשלב זה יש להמתין להחלטת הקיבוץ בנוגע למודל גזית ואז להתקדם ולהשקיע בבדיקה הכלכלית בהתאם להחלטות שיתקבלו.

דו"ח מנהלים:

מנהל קהילה עמרי סאאל העלה בפני הנהלת הקיבוץ פער שנוצר בשנים האחרונות בטיפול בקרנות השתלמות. על פי החלטת הקיבוץ:

עד 2008 - קרנות ההשתלמות שייכות לקיבוץ.

משינוי המודל ב - 2008 24% מהקרן לאחר פדיון מועברים לחבר. מוסכם כי בחודשים הקרובים תיעשה פנייה לחברים על מנת לפדות קרנות ההשתלמות.

רבקה וילנד - יו"ר הנהלת הקיבוץ

סיכום ישיבת הנהלת הקיבוץ מס' 12

התקיימה ביום ו' 9.8.13

השתתפו: דבי עצמון, סיטו ספרן, עמוס גורן, עומרי סאאל, נעה דוד, אסתר לבנון מורדוך, איציק מסרי, רבקה וילנד.

חסרו: איתי סורוקה, ראול קולודנר, ניר גלנט, יהודה בן חיים.

הוזמנו: חברי צוות ההתפרנסות מהם נכחו: שושנה מטה, מירטה ליון, מרתה פמפנל, רפי נוי, רחלי ערבה.

נרקיס רגב - יו"ר קיבוץ עברון.

סדר היום:

1. שיחה עם נרקיס - 5 שנים למודל עברון.

2. המט"ש

3. ביצוע החלטות ע"י הנהלת הקהילה המצומצמת.

סיכום:

1. שיחה עם נרקיס:

נרקיס רגב מכהנת ב6 השנים האחרונות - תחילה כמזכירת הקיבוץ ובהמשך כיו"ר הקיבוץ בכפוף למודל הארגוני בעברון. נרקיס הציגה את עברון ערב שינוי המודל ובעיקר את המודל המתקיים בעברון ב 5 שנים אחרונות. בישיבה נשאלו שאלות רבות בכל הנושאים המרכזיים כמו - מבנה התקציב, ההתפרנסות, הסדר הקליטה והבניה בעברון, זכויות החברים בנכסים, שירותים משותפים ושירותי ליבה, מצבם של שכבות הגיל השונות ועוד. התקיימה שיחה ערה ומעניינת.

סיכום ישיבת הנהלת הקיבוץ מס' 10

30.7.2013

משתתפים: דבי עצמון, ראול קולודנר, אסתר לבנון מורדוך, סיטו ספרן, עמרי סאאל, עמוס גורן, נעה דוד, ניר גלנט, רבקה וילנד.

חסרו: איתי סורוקה, איציק מסרי, יהודה בן חיים.

סדר היום:

דוח התקדמות - צמיחה דמוגרפית - מוזמן רוני חכם.

דוח שיוך נכסים.

דוח מנהלים.

סיכומים:

דוח התקדמות - צמיחה דמוגרפית :

רוני מסר כי בשעה טובה החלה עבודת פיתוח התשתיות בשכונה החדשה, לכבוד האירוע התקיים טכס בהשתתפות חלק מהמשפחות, חברים והמבצעים, כולם ברכו על הרגע המרגש והחשוב.

במקביל מקדמים את סיום פיתוח הדגמים לבנייה, מצפים להחלטות המשפחות על הדגם אותו בוחרים ולחתימת ההסכמים מול הגורמים הפורמלים.

שלב נוסף הוא סיום הפרוצדורות לקראת הליכה לחתימה במנהל.

הנהלה ברכה על ההתקדמות ואכן העבודה בשטח כבר נראית לעין. בהצלחה!

דו"ח שיוך נכסים:

תזכורת: ברבעון האחרון בשנת 2012 עשינו מהלך פורמלי והקמנו תאגיד חברים בשם - חגית. הקמת התאגיד מאפשר גם שיוך קנייני.

לאחר מכן, הצוות קידם הכנת טיוטה של מסמך מפורט שאמור להיות התקנון של התאגיד. אישור התקנון (המסמך המפורט) בשיחת הקיבוץ ובקלפי הינו תנאי לשיוך זכויות.

תוך כדי הכנת המסמך עולות שאלות גדולות כשהבולטות הן:

1. כיצד קולטים חברים חדשים ואיך יקבלו/ירכשו זכויות בנכסים?

2. שאלת הוותק - מה יהיה משקל הוותק בזכויות שינתנו לחברים?

ושאלות רבות וחשובות נוספות. כדי להתקדם בהכנת טיוטת המסמך יש להכין ניתוח כלכלי מקיף של נכסי הקיבוץ שיתבצע ע"י גורם מקצועי.

ריהוט: לאחר דרך ארוכה ומייגעת, אנחנו יכולים לברך על הכנסת הריהוט החדש למועדון. כבר התרגלנו לשולחנות המעוצבים, שנקנו לפני חודשים אחדים למרפסות המועדון, ובימים אלה התווספו אליהם כשמונים כסאות חדשים, נוחים ומזמינים לישיבה. כדי לשמור על הכיסאות החדשים, הכינו לנו במסגריה, בעזרתו המקצועית והאדיבה של אבי שטייב מתקני אחסון, שמאפשרים נעילה, וכן הוטבעה על כל כיסא האות מ'. אסף ליטוק, שמסייע מאוד בעצה ובמעשה, מטפל ברכישת ברזנטים להגנה על הכיסאות מפגעי מזג האוויר, בתקווה שיישמרו ויאריכו ימים ותפקוד. לאבי, לאסף, לרונית דורון ולסיון – תודות על העזרה הרבה בקידום הפרויקט.

פינת משחקים: בשטח הקטן שמתחת לספריה מתוכננת לקום, כפי שכבר דווח בעבר, פינת משחקים לילדים. יש תקציב, אך הוא אינו מספיק, יש חברות שמציעות מתקנים שונים, לאחר שנציגיהן ראו את המקום המיועד במו עיניהם, אך הן מבקשות מאתנו להמתין בסבלנות עד לסיומה של חופשת הקיץ, כדי שיוכלו להתפנות ולטפל בנושא. נקווה שבזמן הקרוב נוכל לדווח על התקדמות.

תכניות: נציגי צוות המועדון וועדת התכנון נפגשו לאחרונה עם מאורי גולדווסר ממשד האדריכלים של אליאסף בר, כדי להתרשם מההצעות שהכינו אנשי המשרד, על בסיס ההמלצות של הצוות והוועדה. למדנו להבין טוב יותר את התוכנית המוצעת מתצוגה תלת-ממדית שהוצגה בפנינו, ונתנו לאדריכלים אור ירוק לפנות לוועדה לתכנון ובנייה כדי לפתוח תיק לקראת קבלת היתרי בנייה, בידיעה שעוד צפויים שינויים רבים. אנחנו מבינים שרק כך נוכל לקדם את ההצעה ולתמחר אותה באופן ריאלי, וכידוע, מדובר בתהליך ארוך ומורכב. לאחר שנקבל תמונה שלמה יותר, נגיע להנהלת הקהילה ולשיחת הקיבוץ לאישור התכנית. בכך יסתיים השלב הראשון, שאושר ותומחר, וממנו נצטרך לצאת לשלב השני ולתמחר את שיפוץ המועדון והגדלתו – כפי שחלמנו.

הוחלט: נרקיס תוזמן להציג לחברים את הדברים כפי שהוצגו בהנהלה והוא יתנהל תוך הצגת שאלות של החברים ותשובות של נרקיס.

המט"ש (מרכז טיהור שפכים):

כזכור, הקיבוץ עוסק בנושא זה בעקבות דרישה של הרשויות לצרף את גזית למט"ש אזורי מרוחק, כשהמשמעות היא הגדלת העלויות באופן משמעותי. מטפלים ומנהלים את הנושא – איציק מסרי, יהודה בן חיים והדירקטוריון העסקי.

איציק מסרי מסר על ההתקשרות עם חברת טריטק לקבלת אישור משרד הבריאות והמשרד להגנת הסביבה ו/או כל גורם רגולטורי נדרש, לשם הקמת מתקן טיפול מקומי בשפכים, להקמתו של המתקן במקרקעי הקיבוץ בהתאם לחלופות שהוצגו ולהפעלתו. זאת בעצם הדרישה שלנו, להקים את המט"ש על קרקע של הקיבוץ ובאזור בו נמצא המט"ש הנוכחי וכמובן בכפוף לדרישות איכות הסביבה והרשויות. הוצגו מסגרת העלויות החזויות בהתאם לחלופות השונות וביחס לעלות היטלי הביוב עפ"י חוק העזר של המוא"ז. ההנהלה אישרה את ההתקדמות וההסכם.

3. ביצוע החלטות ע"י הנהלת הקהילה המצומצמת:

מאחר ונדרשות לעיתים פעולות פורמליות לביצוע החלטות הקיבוץ בנוגע לפינוי בתי חברים, אם לאחר אריכות חייהם או לאחר מעבר למגורי קבע בבית סיעודי, הסמיכה הנהלת הקיבוץ את הנהלת הקהילה המצומצמת, לפעול על פי שיקול דעת סביר ובכפוף להחלטות הקיבוץ.

שבת שלום

רבקה וילנד – יו"ר הנהלת הקיבוץ

נפרדים ממקסימו פמפנל

סבא יקר שלי

על שולחן העבודה שלי, ממש ליד התמונה של בנותיי, נמצאת התמונה שלך ושל סבתא מיום חתונתכם. כל כך צעירים, יפים ואוהבים.

התמונה הזו מזכירה לי כל יום כמה אני מתגעגעת, אבל מזכירה לי גם מה הם הדברים החשובים בחיים: אהבה, משפחה והמשכיות. איך מאהבה התמימה הזו נוצרה שושלת פמפנלית קטנה ומגובשת.

סבא למדתי ממך המון.

לימדת אותי ע"י דברים חכמים שאמרת ונצרבו לי בתודעה. לימדת אותי ע"י חיוכים שקטים ללא מילים. אבל בעיקר לימדת אותי ע"י דוגמא אישית. למדתי ממך שאהבה ומשפחה הם ערך עליון. ששווה לשמור עליהם גם במחיר של החלטות אישיות לא פשוטות ולא מובנות מאליהן.

לימדת אותי ערכים, ציונות, מוסר עבודה והתמדה. הייתי רוצה ללמוד ממך יותר את הקסם שבשתיקה ובאהבת המילה הכתובה. אני בטוחה שהיה לי עוד הרבה מה לקבל ממך. הכי שימחו אותי היו הרגעים שהרגשתי שאני גורמת לך גאווה.

החיוך השקט שלך עם העיניים הזורחות ביום שעמדת איתי מתחת לחופה. ומעל הכל כשהפכתי אותך לרב סבא, כי אז ידעת שהשושלת ממשיכה.

סבא אנחנו יודעים שפמפנל זה לא רק שם, זו משפחה, זה אופי, זו מחויבות להמשיך את דרכך, ואנחנו נעשה זאת בגאווה גדולה.

אתה וסבתא תמשיכו ללוות אותנו ולשמור עלינו מעצם קיומכם בתוכנו. עכשיו תנוח סבא.

אוהבים אותך מאוד.
הנכדים שלך.

אנו משתתפים בצערו של
רוני חכם והמשפחה כולה על מות אחותו

כרמלה חכם

יהי זכרה ברוך

אנו משתתפים בצערו של
דוד פמפנל והמשפחה כולה על מות האב

מקסימו פמפנל

יהי זכרו ברוך

אנו משתתפים בצערה של
ענת בינדמן והמשפחה כולה על מות האב

סמואל גורלובסקי

יהי זכרו ברוך

אנו משתתפים בצער משפחת פלד
על מותה של

קלאודיה פלד (אשתו של דרור)

יהי זכרה ברוך

מוצ"ש 17, אוגוסט, 20.30.

נוגעות בילדים ומעניקות לכל אחד ואחת.

אתן מעניקות הרגשה של שייכות וקירבה, אתן יצירתיות עד אין גבול, אתן יום יום, שעה שעה עושות למען חיבור הילדים אל היקום המורכב הזה שלנו ומשקות בטיפות טל את הילדים הרכים שלנו במטרה שייפתחו שורשים איתנים בו. אתן יודעות לומר לכל אחד "אתה פלא יחיד ומיוחד" וכל ילד מפתח בעזרתכן את ה"אני" הייחודי לו.

אתן מתווכות את העולם ומסייעות למצוא בו משמעויות. לעבודה זו אין מחיר ואין שווי בתמורה - **ולכן בשם קהילת גזית כולה, בשם הורי הילדים והילדות, בשם מערכת החינוך של גזית ובשמי, רוצה אני לומר לכל אחת ואחד מכן תודה, תודה ענקית.**

ובמעשה סימלי מבקשת להעניק לכם את "עץ האהבה", כסמל להערכה האינסופית, על העשייה היומיומית של כל אחת ואחד מכן. **תודה!**

במילות תודה אלה לצוות נפלא מסכמים את השנה וכבר צועדים לקראת השנה החדשה:

שנת הלימודים תשע"ד. ומה חדש ומתחדש במערכת?

בית התינוקות - לאחר 23 שנה אנו נפרדים מג'ודי שבחרה לצאת לדרך חדשה. בסוכות נערוך מפגש פרידה של כל הילדים והמשפחות שעברו תחת ידיה הנאמנות בבית התינוקות. (פרטים בהמשך...)

המובילה החדשה של בית התינוקות תתחיל עבודתה בימים הקרובים, יעל וסרמן מגיעה אלינו מקיבוץ חפציבה ומביאה עימה ניסיון חינוכי רב. לצידה תעבוד בתי האופטמן מכפר קיש. בית התינוקות שלנו יתמלא השנה טיפין טיפין. נתחיל בשלושה: זיו אלון, מיקה מאיר ויואב שני ואליהם יצטרפו מידי חודש תינוקות נוספים (ברשימה 12 תינוקות שיכנסו לבית בהדרגה) - בהצלחה!

"פינה חמה" - מוניקה קנסקביץ החלה בימים אלה ביוזמה מבורכת של ליווי קבוצת האמהות היולדות הטרויות. קבוצת האמהות נפגשת אצל מוניקה ב"חדר הירוק" פעם בשבוע ושם יחד משוחחות, מתרגעות, מקבלות טיפים מקצועיים ובעקב מבלות ביחד עם התינוקות בוקר של כ"ף.

פעוטון אביב - הצוות בהובלתה של אליאונורה ממשיך שנה נוספת (קלרה שורר, אירית, אדווה וולריה). והן קולטות 16 פעוטים חביבים - עבודה רבה לפנייהן - חזקו ואמצו!

גנון גפן - הצוות של הלן ולאה קולטות את עדי (שהצטרפה אלינו לגזית יחד עם בעלה שלומי). עד חזרתה של הלן מחופשת לידה יקבלו תגבור מבנות צעירות מקומיות שלנו אפרת גולדמן ואחרות. בגנון 16 ילדים. בהצלחה!

גן צעיר רקפת - הגן קיבל השנה הכרה של משרד החינוך ואנו זכינו בגננת מטעמו. איילת דהן, מאחזת ברק, העובדת שנים בגנים קיבוציים תוביל את הצוות. לידה אופירה שלנו וורוניקה מיבניאל. בגן 17 ילדים. בהצלחה!

גן חרוב - נטע רייקין תצעיד השנה גן ובו 30 ילדים וילדות. לצידה ייעשו במלאכה אירית ויזל (משדמות) קורל, ליאת

במועדון לחבר מגיעות אחת אחת, בזוגות וקבוצות קטנות כל בנות הצוות החינוכי של מערכת החינוך שלנו. כולנו מתרגשות ותיקות וצעירות. מפגש של יום מיוחד בשנה. מפגש שבו מציינות אנו סיומה של שנה אחת, תשע"ג וצופות לעבר השנה החדשה, שמציצה לה מעבר לפינה. כל אחת מביאה למפגש תשורה מעשה ידיה לארוחה משותפת. "השולחן קטן עלינו" והמגוון בו רב ומרשים.

אט אט פגה ההתרגשות הראשונית, 40 בנות ובן אחד יושבים במעגל ומחכים ואני, כשקולי רועד מהתרגשות פותחת בדברי ברכה:

"הוגה הדעות אריך פרום כתב בכתביו על חמישה צרכים שמעידים על "קיום אנושי" - צרכים שהאדם באשר הוא מחפש לתת להם מענה.

הצורך הראשון הוא הצורך בשייכות וקירבה - המענה לצורך זה הוא אהבה.

הצורך השני הוא יצירתיות - האדם זורע, קוצר, בונה, ממציא, מצייר ואוהב.

הצורך השלישי הוא שורשיות - הצורך של האדם להתגבר על הניכור ולחוש מחובר אל אחרים, אל קהילה, אל היקום - המענה לצורך זה דורש מודעות, רצון, לימוד ואהבה, אהבה לאחר, לסביבה.

הצורך הרביעי הוא זהות - האדם הוא בעל החיים היחיד המסוגל לומר "אני", ואוהב את עצמו ואת זולתו.

הצורך החמישי - האדם זקוק למסגרת של התייחסות לסביבה ולעולם. האדם זקוק להסבר על הקורה סביבו. אם אין לו לאדם הסברים הוא ימצא עצמו מבלבל וחרד. האדם זקוק להסבר ולמשמעות.

ומה הקשר בין כל אלה אלינו? לכאן ועכשיו? לערב זה?

תמצית החינוך, תמצית העבודה החינוכית עם פעוטים, ילדים ונוער היא לסייע בידם למצוא את המענה לצרכי הקיום שלהם. מחנך טוב (וכולכם במעגל זה מחנכים) הוא מי ש"נוגע", נוגע בצרכים ויודע להדריך ולתווך את חניכיו בחיפוש אחר הדרך, תוך כדי הישמרות מפני הסכנות שבה.

קו רציף עובר במענה לחמשת הצרכים - האהבה.

האהבה, על פי פרום, היא אומנות וחוכמה המחייבת דעת ומאמץ. האהבה היא מרכיב מרכזי בחיי בני האדם ובמיוחד בחיי בני האדם הצעירים עליהם אנו אמונים.

עיקרה של האהבה היא נתינה - האהבה נותנת!

וכך גם אתן - נותנות עד בלי סוף!

נותנות את הלב והנשמה, נותנות כמעט ללא חשבון, נותנות סביב השעון.

זה מה שמאפיין את צוות החינוך שלנו ותיקות וצעירות, מובילות ומטפלות

נתינה לילדים, נתינה להורים (גם אם לא תמיד הם מבינים זאת כך), **נתינה אחת לשנייה, נתינה לקהילה.**

העבודה של כל אחת מכן היא מעשה של אהבה - אתן

ברנהארד שלינק, "שקרים של קיץ"

"שלינק הוא אחד מהסופרים הגרמנים, (68), הטובים ורבי הפנים ורבי הפנים ביותר בימינו" (דר שפיגל). שלינק ידוע בארץ בעיקר בזכות ספרו "נער קריאה".

הספר שלפנינו הוא ספר של נובלות (סיפורים ארוכים), העוסקות כולן בקונפליקט האנושי שבין שמירה על הפרטיות, על האינדיבידואליות והנפרדות שלך, לבין יצירת קשר עם הזולת, שילוב חיך בחייו וכו'.

הקונפליקט הזה מתגלה בסיפור הראשון בין בני זוג אוהבים שאם יממשו את רצונם למזג את חייהם ולבנות משפחה וחיים זוגיים, יאלץ אחד מהם לוותר על חייו הקודמים, וזאת הכרעה לא קלה. הסוף נשאר פתוח כמו בכל הסיפורים.

הסיפור השני עוסק באדם שלא מסוגל להפסיק לבגוד ולשקר לאהובתו, מהסיבה שהוא רוצה לשמור על עצמאותו, ונאמנות נראית לו כ"קיצוץ כנפיים". מה יהיה סופו של אדם כזה, שהוא כבר לא צעיר? בינתיים הוא נאלץ לוותר על זוגיות של 7 שנים. סוף הסיפור נשאר פתוח.

הסיפור השלישי עוסק במקרה הפוך. אדם שלא מסוגל להשאיר "חלל" פנוי לאשתו. הוא כל-כך רוצה שהיא תהיה צמודה אליו, עד שהוא קונה להם בית מבודד ביער. אך אשתו היא סופרת מצליחה שרגילה למסיבות עיתונאים ולפרסום, ואינה יכולה לחיות כך. הפיצוץ לא מאחר לבוא.

הסיפור הרביעי עוסק שוב במקרה שונה. אדם נפגש עם פושע נמלט בטיסה. מתרקם ביניהם קשר שנגמר באכזבה. הוא חשב על קשר, הפושע חשב רק איך לנצל אותו.

הסיפור החמישי עוסק באדם חולה בסרטן העצמות, המכין לו בקבוק רעל ליום שבו לא יוכל לעמוד בכאבים. הוא אינו מגלה את מחשבות ההתאבדות שלו לאשתו ולילדיו, וכאשר נודע להם הדבר הם נעלבים ועוזבים אותו. הוא מבין את טעותו, אך האם הם יחזרו?

הסיפור השישי מציג בפנינו שוב מקרה שונה לגמרי, אבל על אותה סקאלה של חיפוש קשר. הפעם זהו בן בגיל העמידה המנסה ממש בכוח ליצור קשר עם אביו שהיה מנותק, רגשית, ממנו ומאחיו שנים רבות (בשנות מלחמת העולם השנייה). כמו רוב סיפוריו של שלינק גם כאן הסוף אינו שמח.

הסיפור השביעי הוא על אשה, בערוב ימיה, החיה בבית אבות, "שהפסיקה" לאהוב את ילדיה ונכדיה. העובדה הזו די מפריעה לה, היא לא מבינה אותה (וגם הקורא). בסוף הסיפור מסתבר שהיא תמיד ניסתה להיות "בסדר", וגידול הילדים היה חלק מאותן "התחביבות", שבגללן היא מרגישה שהחמיצה את חייה.

הסיפורים כולם מאד מרגשים, נוגעים בבעיות ובמצבים קיומיים שכמעט כל אדם עובר בחייו, והם כתובים בכשרון סיפורי ותיאורי גדול.

אני מאד ממליץ על הספר.

ורונית נוי. עבודה רבה לפניך. בהצלחה!
ג'ימבורי גזית - עם סגירת עונת הבריכה נתחיל להפעיל מרכז פעילות לילדים הצעירים (עד כיתה ב') - המרכז יהיה פתוח לפעילות באולמון, פעמיים בשבוע עם נהלים חדשים ותחת עיניה הפקוחות של נועם ידלין. (פרטים בהמשך)
חברת הילדים - נועה לוין ממשיכה לרכז את חברת הילדים ולציידה ליטל מטה ודור לוטטי.

השנה עולים לכיתה א' חמישה: מורן הרשקוביץ, עומרי בראל, לובנפלד מור, לייטון אייל וקמינצ'יק מיקה - שלום כיתה א'!

בחברת הילדים השנה 39 ילדים וילדות: 20 צעירים (א-ג) ו-19 בוגרים (ד-ו).

השנה ילמדו 33 ילדים בבית ספר "אופקים" במרחביה, 5 ילדים בבית הספר הדמוקרטי בנהלל ונציגה אחת בבית ספר בכדורי - שנת לימודים מהנה ופורייה לכולם!

נעורים גזית - יואנה רובין ממשיכה להוביל את הנעורים שלנו בעשייה והמון מרץ. אליה הצטרף במהלך החופש אלמוג טובול במקומו של אלי רבינוביץ שנפרד מאיתנו לטובת העולם הגדול.

אנו מקדמים בברכה את חמשת המצטרפים לחברת הנעורים: ניר לפידות, ים דורון, גיא גלברד, רוני אלהייק והילה בר שדה. הם יצטרפו ל-14 ילדי הגו"צ (מרכז צעיר). בגו"ב (מרכז בוגר) 19 חניכים.

כל חניכי הנעורים לומדים ב"עמקים תבור" במזרע - שנה מהנה ומוצלחת לכולם!

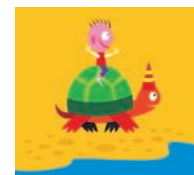
אחזקה ותחזוקה - המערכת שלנו חולשת על שמונה מיבנים הזקוקים לתחזוקה מתמדת. בחצי שנה האחרונה הצטרף אלינו לצוות מיכאל טבול אשר ידו בכל - מבורג ומסמר קטן, צביעת קירות, תחזוקה של הסביבה המאוד גדולה שלנו, שיפוץ ובניית רהיטים ועוד ועוד... מיכאל בילה בתקופה זו ימים כלילות ואת התוצאות ניתן לראות בכל בית ובכל פינה. תודה!

תוכניות תשע"ד: בימים אלה שוקדת כל המערכת על בניית התוכניות השנתיות, התוכניות תוצגנה בפני מינהלת החינוך ובמפגשי ההורים במסגרות השונות מייד אחרי החגים.

הפעילות במערכת החינוך רבה ומגוונת ואנו מעוניינים לשתף את כולם בעשייה. בימים אלה אנו מקימים צוות של כתבים צעירים (חברת ילדים ונעורים) אשר ילווה את העשייה במילים ותמונות כדי שכולם יוכלו לעקוב אחר ההתרחשויות. הצוות יעבוד בשיתוף פעולה עם העלון ועם אתר הקיבוץ.

שתהיה לכולנו שנה מאתגרת, שנה של למידה, עשייה והרבה יחד!

דבי עצמון מנהלת חינוך גזית

שעות פתיחה וסגירה + אירועים ספטמבר – אוקטובר

שעות פתיחה כלליות

ימים א'-ה' – 6:00-8:00 9:00-12:00 14:00-19:00

יום ו' – 6:00-11:30 14:00-18:00

יום שבת – 8:00-19:00

ראש השנה יום רביעי 4.9 (ערב חג) – 6:00-11:30

14:00-18:00

יום חמישי 5.9 (שבתון) – 8:00-19:00

יום שישי 6.9 – 6:00-11:30

14:00-18:00

יום שבת 7.9 – 8:00-19:00

יום שישי 13.9 (ערב) – 6:00-11:30

יום כיפור

14:00-18:00

יום שבת (יום כיפור) – 9:00-19:00 14.9

יום רביעי (ערב חג) 18.9 – 6:00-11:30

סוכות

14:00-18:00

יום חמישי (שבתון) – 8:00-19:00

יום רביעי 25.9 (ערב חג) – 6:00-11:30

14:00-18:00

יום חמישי 26.9 – 8:00-19:00

אירועים

יום רביעי 11.9 (ארוע פלזית) – 6:00-8:00 פתוח

מ 8:00 – סגור

יום שישי 27.9 (חתונה) – 6:00-8:00 פתוח

מ 8:00 – סגור

יום שישי 4.10 (חתונה) – 6:00-8:00 פתוח

מ 8:00 – סגור

יום אחרון לבריכה לשנת 2013

יום שבת 5.10 – 8:00-19:00

בשיאו של החום אנו מתברכים בידיים עובדות

הנעורים המשתלבים בענפים, סטודנטים בחופשה, ובנים לפני צבא/שנת שרות, ומסיימי שנת שרות.

זו הזדמנות לבצע פרויקטים שבמהלך השנה לא מספיקים לבצע בחצר הקיבוץ וגם בענפים בכלל.

תוכניות לחודשים הקרובים עדיין ללא תאריכים.

הרצאה למנהלי הענפים בדיני עבודה. תהליך למידה למנהלים ליצירת משוב. כתיבת הגדרות תפקיד בכל ענף לכל עובד. הגשת תוכנית לשיפור וייעול ענפי העזר.

עדכון עובדים וועדות.

נגה פלדנר – עובדת בענף המזון.

למינהלת המזון – הצטרפה קרן לובנפלד. (חסר חבר) לצוות יזמויות קהילה – הצטרפה לצוות מאיה ליטון.

חשבת שחר בכירה - קלטנו עובדת חדשה בשם ילנה מירושניצ'נקו ממושב דבורה. לילנה ניסיון עבודה בקיבוץ, ותק של 15 שנה במקצוע, והיא מלאת מוטיבציה להצליח גם בגזית. נאחל לה ולנו בהצלחה. ילנה מחליפה את נועה.

ולנועה עוז אני רוצה להודות לנועה על העזרה הרבה שנתנה לי בכניסתי לתפקיד ולציין את הכישורים שיש לה בתחום חשבת שחר, ובהבנה הכוללת והמאוד הוגנת של הקיבוץ, כארגון שמקבל החלטות ונדרש לעמוד מאחוריהן, לפעמים גם ברגעים לא נעימים. נועה ידעה לתת תשובות ולהנחות את החברים ואחרים (בנים בעצמאות כלכלית, תושבים) כדי לפתור בעיות הקשורות בהסדרים של משכורות. נעים לפנות אליה, היא מוכנה לתת ולשתף בידע שצברה וגם ברגעים של התלבטויות ידעה לתת מניסיונה ולכוון למקום הנכון וההוגן. אין לי ספק שהמקום שנועה הייתה כחברת קיבוץ הוא מקום לא פשוט מעצם העובדה שעיסוק זה הוא אחד מהעיסוקים הרגישים ביותר לחברים. צריך לדעת לשמור על דיסקרטיות מוחלטת ולפעמים לבלוע צפרדעים. גם השכירים בגזית מקושרים אליה באופן כזה שידעו שהם יכולים לפנות אליה באופן ישיר ללא תיווך, בכל בעיה. נועה רקמה קשרים של אמון ואמפטיה כלפי העובדים כולם. המון תודה ובהצלחה בדרכך החדשה.

שימו לב **אנחנו מחפשים ספרנית** לספרייה של גזית מודעת הדרושים כבר ירדה מלוח המודעת ולא פנה אף אחד. לספרייה של גזית חשיבות רבה, והיא נותנת שרות ומענה לכל חבר/ה ותושב. זו הזדמנות למקום עבודה שאפשר לצמוח בו ולפתח אותו תמיד. חישבו שוב ובמידה ויש חבר/ה, תושב המקום שמעוניין לקחת על עצמו את המשרה מוזמן לפנות אלי.

בחודשים האחרונים נכנסנו למהלכים בבניית נהלי עבודה וארגון מחדש בתחום הביטחון

סיכום פגישה בנושא ביטחון בגזית יוני 2013

נוכחים: איציק מסרי, רחל ערבה, יענקלה הרשקוביץ, שחר מזרחי - קב"ט ומנהלי הענפים.

מנהל עסקי-הגדרה:

קבלת החלטות בכל הקשור לביטחון לאחר קבלת אינפורמציה מהגורמים המקצועיים. מיועד בכל

הנעשה בתחום בכל רגע נתון ומעורב בשעת הצורך.

מתאם/ת תחום הביטחון

מנהל/ת מש"א בכפופות למנהל עסקי:

אחריות על כח אדם ועזרה ביישום נהלי העבודה. (בתאום עם הרב"ש/קב"ט)

קבלת אינפורמציה מהגורמים העובדים בשטח, הדורשים הפצה לגורמים הנוגעים בדבר. פרסום.

תאום פגישות על פי צרכים.

סיכום פגישות בין הענפים והרב"ש/קב"ט יסוכמו ע"י אחד מהגורמים ויעבירו למתאם התחום לתיעוד ושליחה לכל

הגורמים הקשורים בנושא.

בדיקת יישום הבקשות המגיעות מכל העוסקים בתחום. והפצה למבקשים.

וועדת הביטחון בגזית כוללת שני בעלי תפקידים המנהלים את הביטחון בגזית:

רב"ש והקב"ט.

דרכם מופעלים השמירה ואמצעי האבטחה בקיבוץ.

רכז ביטחון שוטף - רב"ש - יענקלה הרשקוביץ.

אחראי על:

הביטחון המהווה גורם מקשר בין תושבי גזית ומוסדותיה לבין גופי הביטחון: משטרה, צה"ל, מחלקת ביטחון מועצת

יזרעאל ומג"ב.

תכנון וארגון של מערך שירותי הביטחון והחירום, והפעלתם בעת אירוע.

תאום מול הגורמים החיצוניים

קשר עם התושבים בקיבוץ.

נותן מענה בזמן אירוע שבוצע בקיבוץ.

סמכויות של שוטר ומתוקף כך רשאי לעכב ולעצור חשודים. בכך הוא נבדל מהשומרים התורנים של

גזית.

קצין הביטחון (הקב"ט) - שחר מזרחי (מחברת "איציק

אפריים-קבטי"ם"), בכפופות לרב"ש

הגדרת התפקיד: יעוץ בתחום הביטחון ומתן תשובות

לבעלי התפקידים בתחום הביטחון.

תחומי עיסוק:

יעוץ בנושא ביטחון וחירום.

אחראי לתוכנית האבטחה, תיאום ופיקוח על מערכת

עובדת. (מחשוב, מצלמות)

תכנון מערכות האבטחה הממוכנות, מערכות הבקרה

ומערכות המוקד.

יעוץ ברכישה של ציוד בטחוני

שיפור מערך מרכיבי הביטחון.

קשר עם בעלי תפקיד.

מסייע בתחקור אירועים שקרו בקיבוץ ע"י אמצעים טכניים ומודיעין כסיוע. למשטרה

מבצע חקירות אירועים או תופעות הדורשות תחקור

מעמיק באמצעות עובדי חברת "איציק אפרים

קב"טים"

תפקידים נלווים בביטחון:

איש התקשורת - ניקי כהן - אחראי לתחזוקה שוטפת של

הציוד: מחשבים, מצלמות, תפקוד שערים והצגת הצעות

מחיר בהתאם להמלצות הקב"ט.

אחראי שיבוץ השומרים: אדי זרניצקי.

החלטות מידיות לאחר הפגישה:

מפגשים אישיים עם כל מנהל ענף והקב"ט - בוצע!

פרסום חודשי לציבור בנושאי ביטחון:

יענקלה - רב"ש

רחלי ערבה

מנהלת משאבי אנוש גזית

חוג זומבה בגזית

מחודש ספטמבר יחל חוג זומבה בהדרכתה של

אילנית רז בכל יום שלישי בשעה 20:30 באולמון.

המחיר לשיעור 30 ש"ח או לארבעה שיעורים 100

ש"ח.

לא דרוש ניסיון, רק לבוא להנות ותוך כדי לשרוף

קלוריות!

אז מה קונים לרה...

אלה סרוגו

אצל אלה בסטודיו ניתן למצוא: אלפחורס צעיפים סיכות קופסאות בד אר נקים למשי קפיים, ברכות ועוד. כמו כן ניתן לרכוש שוברי מתנה לטיפולים מפנקים ומקצועיים.

בבית היוצר הוותיק והאהוב, מגוון מתנות יחודיות בעבודת יד. בין המתנות ניתן למצוא כלי קרמיקה, מפות במידות שונות ומוצרי טקסטיל לילדים. בנוסף הצוות ישמח תמיד לעזור בהתאמה אישית של המוצרים.

בית היוצר

כלים

חנות מעוצבת שכולה אהבה למטבח. מגוון כלים איכותיים, כלי הגשה, גאדג'טים ועוד.

עמית ותמר קמינצ'יק ישמחו תמיד לפגוש אתכם בחנות וניתן גם להזמין מוצרים בטלפון.

15% הנחה קבועה לתושבי גזית מבצע מיוחד לערב המדרחוב: מתנה לרוכשים ב 200 ₪ ומעלה
טל: 052-3422000|04-6402166

הערב על הדשא

בגדים יד שניה, סושי, חלבה וטחינה ממתקי נצרת, כלים למטבח, כלים של חברת טאפפואר, אלה סרוגו עם צעיפי, סיכות ועוגיות, סוף הדרך עם ציוד למטייל וחזרה לבית הספר, בגדים לנשים ואמהות ומוצרי לתינוקות, תיקים, מוצרים לשיער, כיסויי לפלאפון בהתאמה אישית, רוקחות טבעית, מדבקות לחלונות וגם מדבקות נישה, פאולה תכשיטים וגם... קישוטים לבית מאבן שיש

לחובבי המתנה הקלאסית והמתכלה: ככולבו מבחר עשיר של בונבונירות, עריות, כות טיפוח ובקבוקי יין.

כלבו גזית

הביגודיות

אצל לילי ניתן למצוא מתנות רבות. איזה בגד נחמד, כלי יפה, קישוטים לבית ועוד. גשו לביגודית ולילי תעזור לכם למצוא את המתנה הנכונה, הכל ברוח טוב ועליזה.
טל: 8950

ואיפה???

מתנות קטנות לארועים גדולים!!
זמנות חדשה בגזית! אתם מארחים בחג ורוצים פינוק ייחודי לאורחים? חוגגים אירוע ורוצים לתת תשומת לב אישית לאורחים? מקטנות מעצבת לכם, במיתוג אישי!
לפרטים: אילנה מלכין קפואנו
0507616197 חפשו בפייסבוק- מקטנות או שלחו מייל maktanot@gmail.com

מקטנות

סוף הדרך

בסוף הדרך מבצעים מיוחדים לחג. ערסל ישיבה 1999 במקום 299. ערסל שכיבה זוגי 119 במקום 199. מבצעים מיוחדים על סירי הפוייקה. מבצע מיוחד לערב המדרחוב- 20 ש"ח הנחה נוספת על הערסלים למביאים מודעה זו

חדש בגזית

בסטודיו של פאולה ניתן למצוא מתנות כל השנה. לקראת החגים מבצעים מיוחדים ששווה לבדוק. מבצע מיוחד לערב המדרחוב: בקנייה מעל 250 ש"ח, טבעת דקה מתנה.

פאולה לפודות

סוכר חום

קנדיטוריה ביתית בקיבוץ גזית
לרכוש ראש השנה מכירה מיוחדת
של עוגות דרש והמלח
* נכרת וקטנים בחומת ישיבת *
מיכל שטיב 052 666 666
michalstivi@gmail.com

לקראת עונה חדשה

עונת הקונצרטים החדשה שלנו תתחיל כמידי שנה באוקטובר, אולם במעין פרומו מקדים של "טרם עונה" צפוי לנו בראש השנה קונצרט מיוחד, ביוזמתה של מרגלית גפני, בתם של שפרה ומשה, החלילנית הראשית של תזמורת "ראשון לציון".

בשל ההרכב הכלי ואופייה של התכנית קראנו לה "ג'ז, סגנון ומצב-רוח לטיני". מידע על הקונצרט הזה, כמו גם על הסדרה כולה, מופיע בפרסומי מחלקת התרבות של המועצה האזורית.

אל מרגלית בחליל חוברים אירינה פרידלנד בפסנתר, ארז יעקוב בגיטרה, אמיר לביא בתופים ורינת אבישר בקונטרבס. הם ינגנו יצירות ברוח הג'ז והמוסיקה הלטינית מאת באולינג, סראסטה, גרנאדוס, פיאצולה ועוד.

הקונצרט יתקיים בליל שבת – 6.09.2013 בשעה 20.30 במועדון לחבר.

מועדון פתוח לקפה, לכיבוד קל ולחברותא יפתח באותו ערב על הדשא, ליד במת החג, בשעה 20.00.

עונת הקונצרטים החדשה

בעונה החדשה ששה קונצרטים שיתקיימו במועדון מאוקטובר ועד מרץ, כולם בימי חמישי בערב בשעה 20.30. להלן התוכנית ומועדיה. כמובן שיתכנו שינויים של הרגע האחרון, בתקווה שיהיו מינימאליים. אתם מוזמנים לרשום לעצמכם את התאריכים:

24.10.2013 – קונצרט פתיחה חגיגי - דר' אסתריט בלצן בתוכנית שכותרתה "פאפא היידן אבי הקלאסיקה", מנגנת ומפרשת את הקונצ'רטו לפסנתר ברה מז'ור מאת היידן.

28.11.2013 – גיל שוחט בפסנתר, סטפני פופוביץ' (בת ה-18) בכינור, בערב שכולו בטהובן.

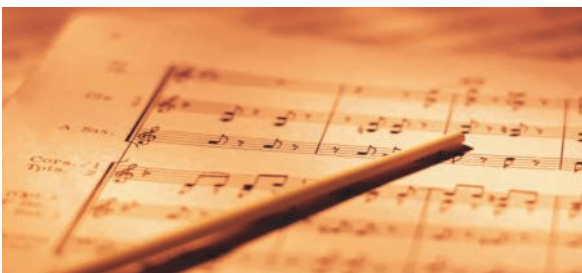
26.12.2013 – רביעיית המיתרים "כרמל" עם נגן הקלרנית רון זלקה (מה"פילהרמונית") ביצירות מאת היידן, קודאי ועוד.

30.01.2014 – שלישיית "עתר" ביצירות מאת באך, מנדלסון, טורנינה ועוד.

27.02.2014 – חמישיית תל-אביב לכלי נשיפה.

27.03.2014 – האנסמבל הווקאלי "הסירנות", בניצוח שוש לגיל, בקונצרט חגיגי לסיום העונה.

כפי שתוכלו להתרשם – יש למה לצפות, והציבור מוזמן בחום.

סקירה ודיווח על תהליך הצמיחה הדמוגרפית

מתחילת התהליך ועד לתחילת הפיתוח

2008 – למידה ואישור עקרוני

22/3/2008 - החלטה בדבר שינוי באורחות החיים

31/8/2008 - החלטה בדבר עקרונות ליישום מודל הקליטה

7/10/2008 - אישור תהליך קליטה בשיחת הקיבוץ

2009 – תחילת תהליך העבודה ותהליכים חברתיים בקיבוץ

21/1/2009 - פגישה עם מנהל מחוז צפון במינהל מקרקעי

ישראל

2/2009 - תחילת עבודה עם שמוליק דודאי ("מצפן")

17/3/2009 - ישיבה ראשונה של צוות ההיגוי

5/2009 - הקמת צוותי משנה: הגדרת "חבר חדש", תהליך

קליטה, ועדת קבלה, תקשורת עם הבנים, תכנון, תמחור, בניסן צעירים

10/7/2009 - כנס בנים ראשון וצירוף נציגי השכונה לצוותים

16/8/2009 - החל טיפול בתב"ע

2010 – אישורים בקיבוץ והרשמה לשכונה

17/1/2010 - שיחת קיבוץ להצבעה על המסמך המפורט

2/2010 - פרוגרמה לבניית הבתים ואופי הפרויקט

5/3/2010 - תחילת הרשמה

1/7/2010 - אישור תב"ע

9/2010 - 15 משפחות של בני/בנות גזית כבר נרשמו -

הבנו שאפשר לצאת לדרך, ושכנראה יהיו עוד נרשמים. פתיחת ההרשמה "החוצה" גם למי שאינם בני/ות גזית.

2011 – תהליך תכנון השכונה (נעשה יחד עם רמי אשל כרכז

ועדת תכנון)

1/2011 - תחילת תכנון תשתיות

6/2011 - גמר תכנון תשתיות

2012 – אישור התשתיות

29/2/2012 - אישור תכנון תשתיות ובקרת מינהל מקרקעי

ישראל

2013 – היתרים ותחילת עבודות

1/2013 - אישור משרד השיכון למענק בסך 66,000 ₪ למגרש

25/5/2013 - קבלת היתר לבניית תשתיות

6/2013 (סוף) - גמר מכרז וחתימה על הסכמים עם קבלת

תשתיות

9/7/2013 - תחילת עבודות תשתית

חשוב להדגיש: 2008-2011 עסקנו רק בתהליך העקרוני, בהחלטות וגישושים בקיבוץ. תקופת התכנון והעבודה בפועל החלה רק לאחר שהיה פוטנציאל מספיק חזק של משפחות, כדי לא לייצר חוב כספי לקיבוץ.

...ובהמשך הדרך...

9-10/2013 - הגשת תיקי תכנון לאישור בוועדה המקומית.

במהלך השנתיים האחרונות התבצע תכנון הדגמים ואישורם. בימים אלה מפתחים תכנון סופי של 4 דגמים, בתיאום עם ועדת התכנון של הצמיחה הדמוגרפית.

עד סוף שנת 2013 - סיום תשתיות ציבוריות ופרטיות.

רבעון ראשון 2014 - מקווים שתתחיל הבנייה, ללא מכשולים נוספים.

הנושא שנשאר עדיין פתוח, ונמצא בטיפול של הנהלת הקיבוץ, הוא המט"ש (מתקן טיהור שפכים), שאמור להימצא לו פתרון עד סוף 2013.

אינטנסיביים של של כחמישה ימים בשבוע. הכל היה כל-כך שונה ומרתק.

האנשים המדהימים שהכרתי, האוכל השונה, היחס לצומח ולגן, הירידה לפרטים בכל תחום, המחשבה על פרטיות האחר בעיר שלעיתים צפופה מאד אם ברכבת בשעות העומס או ברחובות, קבלת הפנים הייחודית בכל חנות או בית עסק אליו נכנסת, השפה המנומסת והזורמת, הסבלנות, הסובלנות, האיפוק, ההקשבה, הכבוד ההדדי, הסדר, הניקיון (וואו הניקיון), שפת הגוף השונה, העונות השונות והכל-כך ייחודיות ועוצמתיות, רעידות האדמה שבפעמים הראשונות ממש ממגנטות ומהפנטות אותך, הלבוש המסורתי, טיקסי התה אליהם הוזמנתי ע"י חבריי, הנשים המטופחות (תסלח לי אישתי), הישן, החדש, הלאומי והבין לאומי, הטוב, הרע, והמכוער, ואני יכול עוד להמשיך אבל נראה לי שהבנתם למה התכוון המשורר... שום דבר לא ממש היה מובן מאליו כמו במקומות אחרים שהכרתי בעבר.

משהו בסיסי אחד בהחלט כן הבנתי ומהר מאד. הבנתי שלחיות פה כזר, אתה זר במלוא מובן המלה, ולא משנה כמה שנים חיית פה או אם זכויותך וחובותך שווים. זרים פה בראש ובראשונה בחזותם החיצונית הם זרים, והיפנים לא ממש מבדילים בין מדינה למדינה או בין חזות כזו לאחרת. מבחינתם יש יפן, ויש את העולם. ובכל זאת יש לנו כזרים את הפריבילגיות והסיבות המקלות בכל מה שקשור בהתנהלות היומיומית של החיים כאן מכיוון שהם גורסים ש"כזר אתה בטח לא יודע כיצד צריך להתנהג כאן אז (הפעם) ניסלח לך". וזה עושה את הסיפור לממש נהדר כאשר בהרבה מובנים אנחנו יכולים להסתכל על המתרחש מהצד ומבלי להשתתף במשחק כעוד גלגל שיניים מערכת המשומנת.

זרים ביפן, והר הגעש הגבוה במדינה "פוג'י" (3776 מ.) ברקע.

עונות השנה והשוני הגדול באקלים ביניהן מאפשרים התנסות שונה לגמרי של חיים בחודשים השונים. ישנן כביכול ארבע עונות ביפן אבל בעצם שש אם מוסיפים את עונת הגשמים ועונת הטייפונים שמשתחלות ביניהן. העונה הגשומה ביוני, מתבטאת בלחות גבוהה וגשם קל

תושבי ואוהבי גזית היקרים,

נתבקשתי ע"י כרמית לכתוב על החיים ביפן בכלל ועל טוקיו בפרט, ונפל בידי הכבוד הרב אך גם האחריות הכבדה להכנס לנעליו הגדולות של דוטי שפתח את המדור בגאון, ואני מקווה שאעמוד בזה ולא אאכזב את משפחתי וחבריי.

האמת היא שאני לא ממש יודע מאיפה להתחיל. יש כל-כך הרבה מה לספר על המקום המאד שונה, מעניין, בעל הניגודים הרבים, והמרתק הזה שנקרא יפן. אם מבחינת ההיסטוריה והמנהגים, אם מבחינת התקשורת הבין אישית והשפה המיוחדת המביאה עמה קודים ייחודיים של התנהגות והתנהלות שזר לא תמיד יבין, אם בהבט של הקידמה והטכנולוגיה המרשימים, או בניקיון והסדר המופתי במרחב הציבורי שאין שני לו, או אם פשוט בחיים היומיומיים המלאים והמאתגרים כאן.

אם אינני טועה נתבקשתי להתמקד יותר בפן האישי ואני לא בטוח שזה בהכרח יעניין מישהו אבל בכל זאת אנסה, ואתחיל בהתחלה;

לאחר טיול בעולם של כשנתיים אחרי הצבא נכנסתי למסלול של לימודי הנדסאי בתחום אדריכלות הנוף (וכאן התודה לחדוה שיין מרכזת ועדת ח"צ דאז על התמיכה).

אחרי שהשלמתי את לימודיי שכללו מספר קורסים שהתמקדו ביפן, היה ברור לי שאת המקום הזה אני חייב לראות, וכך היה. קניתי כרטיס טיסה לשלושה שבועות שבהם ביקרתי בערים מרכזיות, מקדשים וגנים מפורסמים, משתלות בונסאי, ולקינח גם טיפסתי על ההר המפורסם (כן, ההוא מחברת הצילום) פוג'י.

מאז שלושת השבועות הבלתי נשכחים הללו זרמו כבר הרבה מאד מים בנחל תבור (נראה לי שבעיקר בחורף שעבר אם לשפוט עלפי התמונות המדהימות שחלקכם העלתם לרשת), ואני, כך מסתבר, כבר נמצא פה כ-10 שנים מבלי שממש שמתי לב לכך.

התחושות שלי לגבי המקום והתשוקה שלי אליו כבר מהיום הראשון בו הגעתי לטוקיו היו כל כך עזות ובלתי מובנות, והן חרגו באופן מפתיע מתחום עיצוב הגנים. ככל שהבנתי כמה אני לא מבין כלום ממה שקורה סביבי, כך התמכרתי יותר להוויה, ורציתי יותר להיות, לחוות, לחקור, ולנסות להבין.

בתקופה ההיא יפן הייתה אפילו עוד יותר מסוגרת ויקרה מהיום, ולזכות בויזה מסודרת היה נראה כמשימה בלתי אפשרית. לעולם לא אשכח את המשפט שאמר לי ישראלי אחד שנקרא לדרכי בשדה התעופה כשנחתתי, ושגר פה עד היום עם אישתו המקומית וילדיו. הוא אמר לי (וסליחה מראש על הבוטות): "וולקאם אחי, ועכשיו תבחר אם אתה רוצה להיות פה בסטיונר או זונה כי זה מה שיש פה לישראלים".

מה שהיה אז בדימוי לגבי "מה זה יפן" היה שונה לגמרי מהמציאות, והשבתי לו בפשטות שאני בעיקבות הגנים היפנים ושתוך שלושה שבועות אני בחוץ. נפגשנו לאחר כשנה כשהגיע עם משפחתו לליל הסדר בקהילה היהודית בה עבדתי במשרה חלקית תוך כדי לימודי יפנית

היא התגיירה, התחתנו בסיגנון יפני ויהודי ויש לנו שני ילדים (נראה לי שעכשיו יש שהיו אומרים: כפרה עליהם חמסה חמסה טפו טפו טפו), מיה בת 3 ונוי בן חמישה חודשים. נאוקו עבדה למחייתה הרבה שנים בבנק השקעות בטוקיו ועכשיו היא משקיעה בעיקר בילדים שלנו שזה לא פחות חשוב ואולי אפילו קשה יותר.

בבית אנחנו מדברים ביפנית עיברית ואנגלית, ואני מבחינתי משתדל להתמקד כמה שיותר בעיברית. למרות שאנחנו נמצאים במקום כלכך מרוחק מישראל אני תמיד מעודכן על גלי צה"ל כל הזמן, ויודע תמיד מה שקורה עכשיו.

אז זהו, זה פחות או יותר "מה זה יפן" בשבילי באמת רק על קצה המזלג.

ישנם עוד מספר נושאים שיכולים לעניין לדעתי כמו רעידת האדמה והצונאמי האדירים שחווינו פה בשנת 2011, החיים בתוך סביבה טכנולוגית מתקדמת, אוכל ומקומות בילוי, חינוך, אופנה, עצי הבונסאי וגני הזן המדהימים, ועוד ועוד, אבל אולי כדאי לעצור כאן ולהשאיר משהו לפעם אחרת ולאנשים אחרים.

רק אומר למי שעוד מתעניין שאני יכול להמליץ בחום על ספריו של הפרופסור בן-עמי שילוני מהאוניברסיטה העיברית שהוא מהפרופסורים הידועים והמוערכים בעולם במה שקשור בהסטוריה של יפן העתיקה והמודרנית, ומחזיק בפרס היוקרתי "קרן יפן" שהוענק לו על ידי הקיסר אקהיטו בשנת 2010.

חוץ מזה יהיה נחמד להיות חבר בפייסבוק גם של החצי השני של הקיבוץ שאני עדיין לא חבר שלו אז חפשו אותי שם אם בא לכם.

תקפצו בהזדמנות לבקר ונשמח לארח אתכם ולהציע הצעות לטיול או סתם לעזור בכל מה שתצטרכו.

אחרי שנים שחינו במרכז עברנו למקום שקט במרחק של כחצי שעה מהעיר עם נהר יפה וטבע כמעט כמו בקיבוץ, ככה שהנחיתה תהיה רכה אם תבואו (-); נתראה בתחילת אוקטובר בלי נדר בנחל תבור,

מתוך טקס ה-שיצ'י-גו-סן (3-5-7), של מיה שהייתה לאחרונה בת שלוש

שלכם בידידות, נוי, מיה, נאוקו ואריה גרוסמן

שפשוט כמעט לא מפסיק לרדת, ועונת הטייפונים בספטמבר מביאה אלינו, או בעיקר לחלק המערבי של יפן סופות עזות המגיעות מדרום ושוטפות את המדינה. הן לרוב ממשיכות ועולות בכיוון צפון מזרחה ומתפזרות באוקינוס, ולפעמים נעות צפונה לכיוון סין וקוריאה ונשברות בים יפן

החורף קר ומושלג, האביב מלא בפריחות יפיפיות שבמרכזן פריחת הדובדבן המפורסמת, הקיץ ירוק חם ולח, ומלווה בפס הקול של הציקדות הבוקע מצמרות העצים, והסתיו מקושט בעלים שנושרים בגוונים של אדום וצהוב ומכסים את הרחובות.

בכל עונה פסטיבלים לאומיים רבים לרוב בעלי גוון דתי (בודהיסטי או שינטואיסטי), ויש גם מאות פסטיבלים שכונתיים, עם המון בירה מקומית, סאקה, ודוכני אוכל. פסטיבלי זיקוקי הדינור או כמו שהם מכונים ביפנית "הנאבי" (פרחי אש), הם מהמרשימים בשנה והם מתקיימים בחודשים יולי ואוגוסט. הפסטיבל הגדול והמפורסם שבהם מתקיים בכל שנה בשבת האחרונה של חודש יולי בנהר הסומידגוה בטוקיו והוא מתחיל בסביבות 5 אחה"צ כשעשרות אלפיי אנשים מתקבצים להם על גדות הנהר בלבוש מסורתי (יוקטה), מצויידים בליטרים לא מבוטלים של בירה, סאקה ומטעמים טובים, וממתינים במקום לתחילת המופע. הארוע כולו מועבר בשידור טלוויזיוני חי וחגיגי עם נקודות צילום רבות וסיקור מהאוויר ע"י מסוקים. משעה 7:30 ולמשך של כשעתיים שלמות מתקיים מופע הזיקוקים שהוא בעצם תחרות פירוטכניקה בין חברות ענק שכל אחת מהן נותנת חסות לחלק מסוים של המופע שמבויים ומבוצע ע"י מי שנקראים ביפנית "הנאבי שיי" שזה אומר בתירגום חופשי "קציני זיקוקי דינור". ממש כמו שלנו יש את שגיא הרשקוביץ ודורון ספיר אבל קצת יותר בגדול. (-);

השנה בפעם הראשונה אחרי 36 שנים שמתקיים הפסטיבל, הוא הופסק באמצע עקב גשם שוטף, וכך ירדו לטמיון מיליון ושש מאות אלף הדולרים שהושקעו בו, וקרוב לכ-20,000 זיקוקים שטרם שוגרו וניזרקו לזבל אחרי שנרטבו בגשם.

מגישי הטלוויזיה לבושים יוקטה ומצויידים במטריות, מאוכזבים מביטול הפסטיבל עקב הגשם החזק

החיים שלנו פה הם אינטנסיביים ביותר. אני אחראי על התפעול של

הקהילה היהודית בעיר ועובד מידי פעם בשגרירות ישראל. כמו כן אנחנו עוסקים במכירות של מוצרים שונים באינטרנט, ולעיתים אני גם מתרגם חומרי חדשות בעיקר בנושאים פוליטיים לכתבות על ישראל בטלוויזיה הציבורית של יפן (NHK). בזמני הפנוי אני מתעסק באומנויות לחימה ולומד סינית בשנה וחצי האחרונות.

את נאוקו הכרתי בדוג'ו, שזה למי שלא מכיר אולם אימונים לאומנויות לחימה, במקרה שלנו לקרטה.

בערוגת הגינה

אירוע פתיחת הגינה הקהילתית

מילים להפנינג הגינה הקהילתית

הובלת תהליך שמתחיל מאפס, וגם כשבהתחלה אין הרבה תומכים, על גיוס תמיכה מחברים ומהנהלות, על גיוס משאבים, והכי חשוב – על אמונה בתהליך.

אני למדתי רבות מהצוות הזה ושמחתי ללוות ולהיות שותפה בתהליך הזה כמשתתפת – ועל כך לכם – תודה!!! ומילה אחרונה מנקודת מבטי – היום זה כבר לא עוד שטח של אדמה ברחבי הקיבוץ, היום יש כבר גינה ירוקה, צומחת ונושמת ומניבה חיים. ואנחנו רוצים עוד שותפים, רוצים להרחיב את המעגל לעוד משפחות, חברים, מכל הגילים, המעמדות והצבעים – להצטרף אלינו לחוויה הזו.

אז - כולכם מוזמנים

(מתוך הברכה שכתבה ענת ירון לאירוע)

בשמחה ובהתרגשות אני מברכת היום על הגינה הקהילתית בגזית.

כל מפגש שראשיתו ברעיון או חלום, המצית אור והתלהבות ורותם אליו אנשים, ילדים ומבוגרים הוא סוג של נס.

לפגוש את תוצאות הרעיון ואת הרצון ליחד משמעותי זה מרגש,

כל ניצן שצומח ומעשיר את חיי הקהילה שנותן ביטוי לצורך שלנו לחלוק, ולשתף, לגעת בחומרים וליצר – הוא מופלא. ואתם עשיתם כאן עבודה מופלאה.

הגינה הקהילתית צמחה מתוך קבוצה של צעירות וצעירים – חברי הצמיחה הדמוגרפית, חברי קיבוץ ובנים תושבים. את הקבוצה זימנו הנהלות הקיבוץ והקהילה במטרה לטפח ולעודד צעירים לקחת חלק בתהליך של למידה ועשייה בקיבוץ ובקהילה וכן להרחיב את שורות השותפים, היוזמים והמנהלים בקיבוץ.

את הקבוצה מלווה באופן מקצועי לימור וינטר והגינה הינה פרויקט ציבורי ראשון שצמח מתוכה.

תודה לחברי הקבוצה לאלה שפעלו בחלק מהדרך ובעיקר למתמידים, תודה ללימור על ההשקעה ופרותיה.

תודה למובילים - חגי, מינה, אליאונורה וזוהר ולכל המשפחות המשתתפות בעשייה.

כן ירבו היוזמות ובהצלחה! רבקה וילנד

ערב טוב, רוצה לשתף אתכם קצת בחוויה שלי בתהליך התהוות פרויקט הגינה הקהילתית, מנקודת המבט שלי כחברה בקבוצת 'מנהיגות עתידית בגזית', ממנה צמח הפרויקט, וגם כמשפחה ששותפה לפעילות בגינה.

לפני יותר מחצי שנה(!) העלה חגי את הרעיון – להקים גינה קהילתית בגזית. אל חגי חברו עוד שניים מתוך הקבוצה: אליאונורה וזוהר, ביחד הם גייסו ורתמו עוד חברים שהתעניינו ותמכו ברעיון: בנימין, נעמי שחר, מינה אשר, אסף ליטווק, ועוד! והתהליך יצא לדרך!

היה מרשים ומשמח לראות איך הרעיון הזה, שזוכרת את הרגע בו עלה לחלל האוויר – קורם עור וגידים (או – בשפה יותר מתאימה לאירוע - נובט, צומח, מתפתח ופורח!).

במשך כמה שבועות, נפגשנו מידי יום חמישי, אחר הצהריים, משפחות שלמות, הורים וילדים, חברים ותושבים, סבים ונכדים, צעירים ומבוגרים – לעבוד יחד בגינה: לעדור, לחפור, לטחח, להשקות, לזרוע, לשתול, לעשב וגם 'להדלות' ועוד מיני עבודות שלמדנו לבצע ולעשות. זו הייתה חוויה מיוחדת שבאמת אפשרה מפגש והיכרות מסוג אחר. תחושה של שותפות במשהו גדול יותר מאיתנו, התחברות לכוח גדול וחזק וטבעי – שהוא מעבר לנו, וההתחברות אליו – מחזירה כוח, מאחדת, ומחזקת!!!

כמי שהתבוננה בתהליך הזה מהצד ולא עם הצוות המוביל – הערכתי מאד את הדרך! היה יפה וחשוב גיוס החברים, רתימת בעלי תפקידים קריטיים, כמו אסף, ודבי, וגם החיבור עם הנהלת הקהילה והנהלת הקיבוץ.

והנה אנחנו פה, כבר יותר מחודש שכולנו 'קוצרים פירות' / ירקות – קוטפים מתנובת הגינה ומחליפים מתכונים מוצלחים. איזה כיף להתעסק ולהתעמק ב'זוטות' שכאלה! כן ירבו!!!

אני מאד מעריכה את התהליך שנעשה פה ובטוחה שניתן ללמוד ממנו על הרבה דברים חשובים בחיים החברתיים שלנו בגזית, כמו: על נקיטת יוזמה, על דבקות במטרה, על

המשר תזונה בקיץ

נפערות לרווחה למראה המוצר הנ"ל, בוקר, צהריים או ערב ולכן החלק הזה מוקדש לאלו מביניכם שמבינים לליבו. מגוון הגלידות בכל קיץ הולך ומתעצם- יש גלידות שמנת, יש דיאט, קרח, סורבה, יוגורט... גלידה יכולה להיות בעלת ערך תזונתי ולספק מקור טוב לסיידן ולחלבון, כל עוד היא מכילה חלב כמרכיב ראשון. העצה הכי טובה היא לקרוא את רשימת המרכיבים על גבי האריזה ולשים לב לפרטים הבאים- ללא צבעי מאכל סינטטיים או מלאכותיים. יש צבעי מאכל טבעיים על בסיס סלק או כורכום. ללא שומן מהצומח. ללא שומן מוקשה. כמות השומן הרווי פחות מ-50% מסך השומן בגלידה. גלידה על בסיס פירות ולא גלידה בטעם פירות. גלידות יוגורט אמיתיות עדיפות על גלידות שמנת. תוספות של שוקולד איכותי או אגוזים באיכות גבוהה עדיפות על פ"פ תוספים כגון צמקאו וכו'. ואם אתם שומרים על דיאטה, אל תתפתו לסימון – דל שומן. קלוריות יכולות להגיע גם מסוכר ופחמימות. סה"כ קשה לומר שגלידה היא מוצר בריא, לרוב היא עשירה בסוכר ושומן. אבל אפילו כשעושים דיאטה או שומרים על אורח חיים בריא אפשר לשלב פינוקים שכאלו בכמות מתונה ורצוי לעשות זאת בלי ייסורי מצפון!

מתכון לגלידת בננה ביתית

חומרים: בננות בשלות שהוקפאו בחתיכות גסות
אופן ההכנה: מוציאים את הבננות הקפואות ומחכים 2 דקות.
טוחנים במערבל ידני עד לקבלת מרקם רך של גלידה.
אפשר גם להוסיף תותים שהוקפאו או 2 תמרים.
אפשר גם להכין מיץ לימונדה או תפוזים ולהקפיא בכלים מיוחדים לארטיקים.
תמיד כדאי להעדיף את המוצר הביתי על פני הקנוי, כיוון שבבית את/ה שולט באיכות וכמות המרכיבים. בתאבון!

אם אומר לכם שיש כזה פינוק טעים, מתוק, מרענן, ללא צבעי מאכל, ללא חומרים משמרים, דל שומן, עשיר בויטמינים ומינרלים, במים, בסיבים תזונתיים שתורמים לתחושת שובע, מספק אנרגיה זמינה לגוף, יכול להשתלב בדיאטה מאוזנת, עדיף על פני ממתקים תעשייתיים וקינוחים אחרים, מוכן לאכילה ולא דורש עבודה או מאמץ... הוא נמצא בכלבו! לא הייתם קמים עכשיו להשיג אותו???

פירות- עשירים ברכיבים תזונתיים חשובים לבריאות ולמניעת מחלות. מומלצים בצורתם הטבעית, כפרי שלם ובשל (לא בוסר), רצוי עם קליפה וגם עם גיוון בין הסוגים והצבעים השונים.

לצבעי הפרי, הלוא הם הפיטוכימיקלים, יש השפעה גדולה על פוטנציאל ההגנה מפני מחלות רבות וההשפעה הזו אף גדלה יותר כשיש שילוב של כמה פיטוכימיקלים, זו הסיבה שרשויות הבריאות בכל העולם יצאו בהמלצה של צריכה מגוונת וצבעונית של ירקות ופירות, כשהתרומה של חמשת הצבעים מכסה מגוון רחב של פעילויות הגנה!

הצבע האדום- הכוח במלחמה בסרטן (במיוחד סרטן הקיבה, הריאות והערמונית) ובמחלות לב.

הצבע הכתום- הכוח לשמירה על תפקוד תקין של מערכת החיסון ולמלחמה בסרטן.

הצבע הירוק- הכוח לשמירה על ראייה תקינה וחיזוק העצמות.

הצבע הלבן- הכוח לשמירת כלי הדם והלב ולמלחמה בחיידקים ודלקות.

הצבע הסגול- הכוח להאטת תהליכי הזדקנות והמוח בפרט. ההמלצה היא לשלב פירות בתפריט היומיומי ועם זאת לזכור שפירות עם כל עושרם, מכילים גם סוכר ועלולים לגרום להשמנה ולכן יש להגביל כמותם עד 3 ביום (מנת פרי= למשל 1 תפוח/אגס/אפרסק, 1 כוס קוביות אבטיח/מלון, 12-15 ענבים, 2 תאנים/שזיפים). לחולי סוכרת ואנשים עם רמות טריגליצרידים גבוהות בדם מומלץ להתייעץ עם דיאטנית באופן אישי לגבי הכמות המתאימה להם.

כאן אני חייבת להוסיף שירקות מכילים את כל המרכיבים החיוניים של הפירות רק ללא הסוכר ולכן אפשר לצרוך אותם ללא הגבלה! בכל צורה אפשרית (אידיוי עדיף על בישול) ועונת הקיץ זו הזדמנות מצויינת להחליף תבשילים חמים בסלטים קיציים, קלים ומרעננים!

מיתוס מנופץ להפעם- אין שום איסור בריאותי לאכול פרי אחרי הארוחה. המלצה שלי- לשמור אותו לארוחת ביניים ולא להוסיף לכמות הפחמימות והקלוריות של הארוחה העיקרית, אך בעקרון אין ביסוס מדעי למיתוס.

ועכשיו לעוד מאכל שמאוד מזהה עם עונת הקיץ- **גלידות!** מתוודה לפניכם, אף פעם לא הייתי חסידה גדולה של גלידות למיניהן, אבל, כשהייתי בהריון עם בני הבכור התוודאתי לראשונה לצורך המטורף הזה של קר, נמס ומתוק! עד היום זה המאכל האהוב עליו והעיניים שלו

הטור של תמר

תמר דרייבלט (קמינצ'יק)

לא יכולתי לשאת את המחשבה על מעבר לצפון מבלי שאהיה ניידת. יומיים לפני המעבר קנינו את הסובארו אימפרזה שלנו, 'רכב מנהלים' לעומת השרייד שמלווה אותנו גם היא בנאמנות עד היום. כיוון שהמשפחה, החברים, העבודה נותרו במרכז הארץ – נסיעות היו דבר שבשגרה. למעשה, הנסיעות פעמיים ביום מכפר קיש לגזית (ולעיתים תכופות גם שלוש) הן הקצרות והקלות בנסיעותינו, כאלה שלא ממש סופרים.

הבנות גדלו ואיתן הדרישות החברתיות להתארח ולארח חברים. לא ממש הבנתי מה כל כל מורכב בלהקפיץ את הילד ליישוב השכן, או בלקפוץ אתו לפארק בכפר תבור או בעפולה. למרות שידעתי שזה כרוך בפרוצדורה שלמה (להזמין את הרכב, לעלות להביא אותו, להתקין את כיסא הבטיחות ואחר כך להחזיר) עדיין לא השתכנעתי לחלוטין שזה העניין. הייתה לי תחושה שמדובר במשהו עמוק הרבה יותר.

עכשיו אני מתחילה להבין. פשוט אין צורך. כל כך מהר התרגלנו לפיזור הבוקר בגנים. קרנבל שלם של בנות וכלבים עושים 'תחנה אחת' בדרך לגן. עיתון, חלב, סיגריות זמינים פעמיים ביום. הדואר נע עד לכאן מידי בוקר, וציפור קטנה לחשה לי שאפילו אפשר להשאיר במזכירות מעטפות הפקדה... יש מרפאה, מספרה, קוסמטיקאית, ספרייה, חדר אוכל, בריכה, חברים, יש אוויר, יש מה לעשות, ופתאום נוח כל כך פשוט להישאר בבית. מה שבטוח, שבבוקר, כשאני יוצאת מוכנה ולבושה ליום נוסף, יהיה תמיד מי שישאל בשביל "את נוסעת?"

ואם בכלי תחבורה עסקינן, אני מרגישה שמה שחסר לי כדי לנצח את העולם הוא קלאב קאר. אני יודעת שזה קצת מתפנק (ובכל מקרה זה לא משהו שעומד לקרות בקרוב) אבל יש משהו שקשה לי להתרגל אליו: כשחונים מרחק 300 מטר מהבית הסיט הידוע בכינוי "סופר" הופך מסוייט הרבה יותר. גם הבריכה רחוקה מדי, וכשחוזרים אחרי נסיעה מתישה והילדים סוף סוף ישנים אין לנו שום סיכוי.... (שלא תטעו, זה מחיר פעוט לשלם לעומת החופש של הבנות).

ובהמשך לתהייה לגבי האופי הקיבוצניקי – נרכש או מולד: נסענו לבקר משפחה בחיפה, חנינו מול הבניין והגשתי לבנות את הכפכפים, בטבעיות הן ענו "אמא, לא צריך אנחנו קיבוצניות".

נעים להכיר

עידית ומוטי חכים

עידית ומוטי הצטרפו אלינו במסגרת הצמיחה הדמוגרפית. עידית בת גזית, ועמה מוטי ושתי הבנות, הזמנו אותם לספר קצת על עצמם ועל המעבר לקיבוץ...

מוטי: בן 35, גדלתי והתחנכתי בחולון. למדתי ביוטכנולוגיה במכללת תל-חי והמשכתי בלימודי דוקטורט במחלקה לביולוגיה מבנית, מכון ויצמן למדע ברחובות. עבדתי כחוקר וראש צוות מחקר בחברת ביוטק בפארק המדע ברחובות. כרגע בעקבות המעבר לצפון מחפש עבודה שתספק לי אתגר, ענין והכנסה טובה גם בצפון.

עידית: בת קיבוץ בת 36 למדתי חינוך, עבדתי כמנהלת מעון בבית חולים הלל יפה חדרה וכיום מנהלת את מערך הגיל הרך ביישוב הושעיה.

לפני שהגענו לגזית התגוררנו מספר שנים ברחובות ובשנה האחרונה ביישוב בת חפר באזור עמק חפר.

יש לנו שתי בנות חמודות. הבכורה קרני בת 4.5, אשר נקלטה נפלא בגן צעיר רקפת ועוברת יחד עם כל חבריה לגן חרוב.

הקטנה רונה בת שנתיים נקלטה בפעוטון אביב ועוברת יחד עם כל הקבוצה לגנון גפן.

כבר מספר שנים שאנו חושבים מתחבטים ומשתעשעים במחשבה לעבור לגור בגזית. לפני כשנה היינו בחופשה כאן בקיבוץ ודיברנו עם משפחה שעשתה את הצעד. הבנו שהשנים עוברות והרעיון נשאר בגדר חלום. ישנם המון אתגרים המפריעים בהגשמה. הבנו שההחלטה צריכה להיות עקרונית, אלו החיים שאנו רוצים, ואחר כך נתמודד עם הקשיים, היכן נעבוד... נעזוב חברים...

אנו מברכים על ההחלטה, ואכן נקלטנו והתקבלנו נהדר גם ע"י המוסדות וגם ע"י הקהילה.

בהזדמנות זו אנו רוצים להודות לכל האנשים שהיו שותפים ועזרו למעבר שלנו לכאן לקרות. צוות הצמיחה הדמוגרפית רוני נועה וליילך לצוות דיור ומגורים ליאוניד ובנימין, לעמרי מנהל קהילה ולצוותי הגיל הרך אשר נרתמו למשימת הקליטה של בנותנו ברצינות, אהבה, הקשבה ונכונות רבה. שמחים להיות חלק מתוך קהילה מקסימה וחמה שכזאת, מרגישים שחזרנו הביתה...

שלום ביתה א'

תמר דרייבלט (קמינצ'יק)

שחר (סאל):. שכל הילדים בבית הספר יתנהגו אליכם יפה, שהכיתה תהיה יפה, ושהמורה תהיה נחמדה אור (קמינצ'יק): שיהיה לכם כיף כל בוקר ללכת לבית הספר, שתלמדו דברים מעניינים גוני: (כהן) אני אתגעגע אליכם, מאחלת שיהיה לכם טוב.

ואיחול אחד של אמא:

שתפתחו אל עולם מופלא ועצום של ידע שתצברו חוויות מופלאות

שתפגשו

חברים

חדשים

שתדעו

להתמודד עם

כל קושי

שתתרגשו,

שתיהנו,

שתרגישו

שתזכרו תמיד

שאנחנו

אתכם

להתראות גן חרוב – שלום ביתה א

במהלך החיים נצרכים בליבנו אירועים משמעותיים, אבל כולנו חולקים זיכרון אחד משותף אך פרטי מאוד של "היום הראשון בבית הספר". כל מי שתשאלו, ולא משנה בן כמה הוא, יספר לכם על היום המיוחד הזה שבוא הופכים רשמית לגדולים. השאר כבר יותר מטושטש: 12 שנה של מורים, שיעורים, חברים, מבחנים.

לקראת העלייה לכיתה א' נפגשתי עם בוגרי גן חרוב (ועם כמה בוגרים לעתיד) כדי לברר כמה סוגיות עקרוניות לגבי העתיד לבוא,

מה הדבר שאתם הכי מצפים לו בבית הספר?

מורן (הרשקוביץ): להפסקה הארוכה מור (לובנפלד): גם אני מחכה להפסקה הגדולה מיקה (קמינצ'יק): אני מחכה להשתמש כבר בקלמר שלי ובתיק עומרי (בראל): אני מחכה להפסקת האוכל ולקינוח (למי שתהיה: בחוף תפוז ובקיץ בננה). אייל (לייטון): אני מחכה לפגוש חברים וגם ללמוד דברים חדשים

מה תלמדו בבית הספר?

מורן: לקרוא ולכתוב (אני כבר יודע) מור: כדורגל מיקה: חשבון ועל הגנת הטבע עומרי: חשבון אייל: ספרדית, אנגלית וערבית

ממה אתם מפחדים לקראת העלייה לכיתה א'?

מורן: שיצעקו עליי עם אני אפריע (כי למורה יש עיניים בגב...)

מור: מהמורה

מיקה: אני לא מפחדת מכלום

עומרי: משום דבר

אייל: מהמורה (כי תמיד יש לה מלא הערות)

למה הכי תתגעגעו בגן חרוב?

מורן: למשק בית שבונים בקוביות החלולות

מור: אני הכי אתגעגע לעילי

מיקה: לדנה, למטפלות ולמשק בית

עומרי: ליצירות של אירית ולקיפולי הנייר

אייל: לכל המטפלות

מה אתם מאחלים לחברים שהופכים לבוגרים?

כולם איחלו כיף ומור הוסיף "שגם הם יעלו בסוף לכיתה א'".

הבוגרים החדשים, התופסים בימים אלה את ההובלה,

היו יצירתיים מאוד בתחום האיחולים:

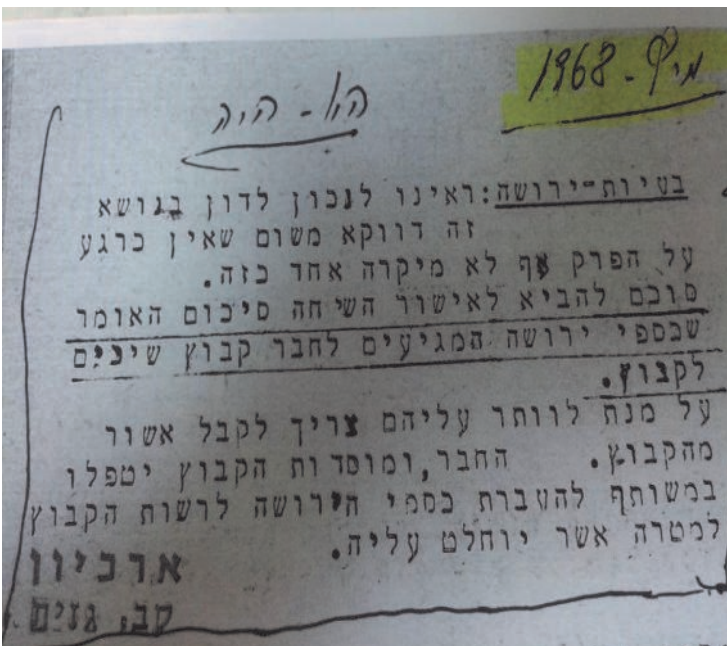
רותם (קגן): שיהיה לכם כיף בכיתה, ואם תרצו אחרי בית הספר אתם מוזמנים לבקר

על דא ועל הא

חיים שורר

הפעם — קטע ארכיון מעלון משנת 1968

כמה זה מצחיק היום...

שהוא יהיה עם העור שלו
600 גרם עגבניות שרי אפשר בכל מיני צבעים (בשוק
בעפולה יש מבחר גדול של פירות וירקות טריים ואיכותיים –
ממליצה לכולם לבקר שם מדי פעם גם אם זה רק בשביל
החוויה, הריחות, הצבעים, האנשים – יופי של שוק!)
15 גרם (3 שיניים) שום

ענף טימין
60 גרם (חצי כוס) שמן זית
250 גרם במיה טרייה – עכשיו זאת העונה

מלח לפי הטעם
פלפל שחור לפי הטעם
פלפל ירוק חריף (למי שאוהב חריף, לא חייבים)

אופן הכנה:

שלב ראשון:

שמים על האש סיר עם מים ומביאים לרתיחה. שהמים
רותחים זורקים את הבמיה פנימה לשלושים שניות
ומוציאים לתוך מי קרח לכמה דקות כדי לעצור את הבישול,
מסננים ושמים בצד.

שלב שני:

שמים מחבת על האש ומחממים אותה עד שהיא חמה
מאוד. מטבלים את הדג במלח, שמים שמן זית וצורבים את
הדג על הצד של העור (שהדג נוגע המחבת החמה הוא
מתקפל אז צריך להדק אותו על המחבת כדי שכל העור יגע
במחבת) מתבלים אותו במלח ופלפל שחור
לאחר כמה דקות כשהעור נהיה קריספי שמים את הדג
בצד.

שלב שלישי:

חותכים את העגבניות לחצי

פורסים את השום ואת הפלפל החריף (למעוניינים)

מחממים את אותה מחבת, שמים בה את השמן זית וישר
את (הפלפל החריף) השום הפרוס על אש נמוכה. כשהשום
מתחיל לשנות את הצבע שלו זורקים את העגבניות והטימין
פנימה (זה קורה תוך כמה שניות וחייבים לשים לב כי אם
לא השום יישרף וזה עושה טעם לא טוב לתבשיל) ומעלים
את האש ללהבה הכי גבוהה.

בשלב הזה העגבניות מוציאות את הנוזלים שלהן
ומתחברות עם השמן זית מה שיוצר חיבור (אמולסיה) בין
השניים.

מוסיפים מלח פלפל לפי הטעם

חשוב שהאש תהיה מאוד חזקה ככה העגבניות נצרבות
(ולא מתבשלות ומתאדות) מה שגורם למיצוי הסוכר שבהן
אחרי בערך 5 דקות מוסיפים את הבמיה ומערבבים יחדיו,
לאחר שנוצר החיבור בין כל המרכיבים במחבת מוסיפים את
הדג עם העור כלפי מעלה.

מבשלים יחדיו חמש דקות על אש בינונית

מומלץ להגיש עם אורז לבן

בתאבון!!!

הקיץ הוא שעתן היפה של העגבניות שאוהבות חום ושעות
ארוכות של אור

כדי לעשות אוכל טעים כל מה שצריך זה חומרי גלם
איכותיים וטריים ואז המלאכה היא פשוטה. שהמוצר הוא
טוב הוא לא זקוק ליותר מידי טיפול הוא יכול כמעט להשאר
כמו שהוא.

מכיוון שיש בארץ שלנו עגבניות נפלאות בקיץ החלטתי לתת
שני מתכונים עם עגבניות

גספאצ'ו – בדיוק מה שצריך כדי להתרענן בקיץ

הישראלי:

גספאצ'ו הוא מרק של ירקות טריים
טחונים שמגיע מדרום ספרד. בגספאצו
המקורי יש גם לחם יבש.

הגירסה שלי קצת אחרת:

מצרכים:

500 גרם (4 ביינוניות) עגבניות מתוקות ובשלות
150 גרם (7 יחידות) תותים, אם לא מוצאים אפשר להחליף
באבטיח

5 גרם שום (1 שן קלופה)

10 גרם (2 כפות) חומץ שרי (אפשר גם בלסמי, יין אדום,
תפוחים או כל חומץ אחר שאוהבים)

10 גרם (2 כפות) שמן זית

צילי אדום לפי רמת החריפות שרוצים

10 גרם (2 כפיות) מלח

פלפל שחור לפי הטעם

1 מלפפון

1 בצל אדום

אופן הכנה:

שמים את כל המרכיבים חוץ מהמלפפון והבצל בבלנדר –
טוחנים, מוזגים לכלי, מכסים ומעבירים לקירור (לפחות
שעה)

את המלפפון והבצל חותכים לקוביות קטנות
מוזגים את המרק הקר לצלחת עמוקה/כוס ומוסיפים כף
מקוביות הבצל והמלפפון
לזלף שמן זית מעל ולהגיש

דג צרוב עם עגבניות

ובמיה

מנה מאוד פשוטה ומאוד
טעימה.

מצרכים:

2 פילטים של דג לבן

טרי – זה יכול להיות כל

דג – דניס, מוסר, בס,

אפילו סול רק חשוב

